

Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΠΑΤΗ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

«Είχε πλείστους τρόπους να θωπεύει την ακοήν και να γοητεύει τα πνεύματα». (ΟΜΗΡΟΣ).

Από τους αρχαιοτάτους εκείνους χρόνους, οι Έλληνες διηρημένοι σε διάφορες πολιτείες, διαμορφώνουν πρώτα την γλώσσα των. Από τις διαλέκτους των διαφόρων Ελληνικών φύλων, εγεννήθη η Εθνική γλώσσα των Ελλήνων και η κοινότης θρησκείας και γλώσσας εδημιούργησαν το Έθνος των Ελλήνων με τον λαμπρόν πολιτισμό.

Η Ελληνική είναι η μόνη γλώσσα στον Κόσμο που ομιλείται και γράφεται συνεχώς επί 4.000 τουλάχιστον συναπτά έτη. Μπορεί κάποιος να διαφωνήσει και να πει ότι τ' αρχαία και τα νέα Ελληνικά είναι διαφορετικές γλώσσες, κάτι τέτοιο βέβαια είναι σήμερα τελείως αναληθές.

Για τον λόγο αυτό παραθέτω μερικά παραδείγματα. Παρ' όλο που πέρασαν χιλιάδες χρόνια, όλες οι ομηρικές λέξεις έχουν διασωθεί μέχρι σήμερα. Οι περισσότερες διατηρήθηκαν ατόφιες όπως: **Άνδρα, πολύπλοκο, άνθρωπος, πολλών, πόλεμος, άρμα, φάλανξ, ξίφος, θώραξ** κ.λ.π., χιλιάδες λέξεις μπορούμε ν' αριθμήσουμε εδώ. Και! Άλλες πάμπολλες Ομηρικές λέξεις έχουν μείνει στην γλώσσα μας μέσω των παραγώγων των, όπως:

* Μπορεί σήμερα να λέμε «**Νερό**» αντί «**ύδωρ**», αλλά η ομηρική λέξη έχει παραμείνει διά των παραγώγων της, όπως **υδροφόρα, υδραγωγείο, αφυδάτωση** κ.λ.π.

* Μπορεί σήμερα να μην χρησιμοποιούμε το ρήμα «**δέρκω**» (βλέπω), αλλά χρησιμοποιούμε την λέξη, **οξυδερκής**.

* Μπορεί επίσης να μη χρησιμοποιούμε την λέξη «**Αυδή**» (φωνή), χρησιμοποιούμε όμως την λέξη «**άναυδος**». Τα παραδείγματα που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε εδώ είναι ασφαλώς αμέτρητα.

Υπολογίζοντας έστω και με τις συμβατικές χρονολογίες οι οποίες τοποθετούν τον Όμηρο γύρω στο 1.000 π. Χ. νομίζω έχουμε το δικαίωμα να ρωτήσουμε: Πόσες χιλιετίες χρειάστηκε η γλώσσα μας από την εποχή που οι άνθρωποι των σπηλαίων του Ελληνικού χώρου την πρωτοάρθρωσαν με μονοσύλλαβους φθόγγους μέχρι να φθάσει στην εκπληκτική τελειότητα της Ομηρικής επικής διαλέκτου, με λέξεις όπως «**Ροδοδάκτυλος**» (ρόδινα δάκτυλα), «**λευκώλενος**» (άσπρα μπράτσα – επίθετο της θεάς Ήρας), «**ωκύμορος**» (προώρως αποθνήσκων), κ.λ.π.;

Ο ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (βιογράφος-φιλόσοφος εκ Βοιωτίας, 46-120 μ.χ.) στο «Περί Σωκράτους δαιμονίου» μας πληροφορεί ότι ο **Αγησίλαος** (Βασιλεύς και Στρατηγός της Σπάρτης 444-369 π. Χ.) ανακάλυψε στην Αλίαρτο της Βοιωτίας τον τάφο της Αλκμήνης, της Μητέρας του Ηρακλή, ο οποίος τάφος είχε ως αφιέρωμα «Πίνακα χαλκούν έχοντα γράμματα πολλά θαυμαστά, παμπάλαια...».

Φανταστείτε περί πόσο παλαιάς γραφής πρόκειται, αφού οι ίδιοι οι αρχαίοι Έλληνες την χαρακτηρίζουν «αρχαία».

Επίσης: Ασφαλώς δεν στέκεται με την λογική, «από το πουθενά» να εμφανισθεί ένας **ΟΜΗΡΟΣ** και να γράφει δύο λογοτεχνικά αριστουργήματα. Είναι προφανές ότι από πολύ πιο πριν πρέπει να υπήρξε γλώσσα με γραφή υψηλού επιπέδου.

Πράγματι, από την αρχαία Ελληνική Γραμματεία γνωρίζουμε ότι ο **ΟΜΗΡΟΣ** δεν υπήρξε ο πρώτος, αλλά ο τελευταίος και διασημότερος μιας μεγάλης σειράς επικών ποιητών τα ονόματα των οποίων έχουν διασωθεί

(Κρεώφυλος, Πρόδικτος, Αρκτίνος, Αντίμαχος, Κιναίθων, Καλλίμαχος) καθώς και τα ονόματα πολλών έργων των (Φορωνίς, Φωκαΐς, Δαναΐς, Αιθιοπίς, Επίγονοι, Οιδιπόδεια, Θήβαις κ.ά.), **δυστυχώς όμως, δεν έχουν διασωθεί τα ίδια τα κείμενά των.**

Επειδή μπορεί κάποιος, σήμερα, διαβάζοντας αφ' ενός την ελληνική εγκυκλοπαίδεια «**Πάπυρος Λαρούς**» και αφ' ετέρου διάφορα προπαγανδιστικά δημοσιεύματα, να μας πει ότι το Ελληνικό Αλφάβητο είναι Φοινικικής προελεύσεως. Γι' αυτήν την άποψη μπορούμε σήμερα κατηγορηματικά να πούμε ότι πρόκειται για μια **χονδροειδή ιστορική απάτη.**

Οι Αρχαιολογικές ανασκαφές που έλαβαν χώρα κατά καιρούς στον Ελλαδικό χώρο, δίδουν τεκμηριωμένα την χαριστική βολή στην **Ιστορική αυτή απάτη**, ότι η Ελληνική γραφή προέρχεται από την Φοινικική, διότι αποδεικνύεται ότι, οι Έλληνες από αρχαιοτάτων χρόνων έγραφαν όχι μόνο τις συλλαβικές **Γραμμική Α** και **Γραμμική Β** γραφές τους, αλλά και ένα είδος γραφής πανομοιότυπης εδώ και 6.000 π.Χ. με εκείνη του σημερινού Αλφαβήτου.

Στην νησίδα «**Γιούρα**» των Βορείων Σποράδων, βρέθηκε στο σπήλαιο του Κύκλωπα, από τον αρχαιολόγο **N. Σαμψών** κεραμικό θραύσμα που χρονολογήθηκε το 5.500 – 6.000 π. Χ., το οποίο φέρει καθαρά πάνω του εγχάρακτα τα γράμματα «Α», «Δ», και «Υ»,

Στα ανευρεθέντα σε ανασκαφές «Πρωτοκυκλαδικά αγγεία» στη **Μήλο**, τα οποία είναι της 3^{ης} π. Χ. χιλιετίας, διακρίνουμε τα πανομοιότυπα γράμματα του Ελληνικού Αλφαβήτου, ήτοι: «Μ», «Ν», «Κ», «Χ», «Ξ», «Π», «Ο», και «Ε».

Στο **Δισπηλιό Καστοριάς**, ο Καθηγητής κ. **Γεώργιος Χουρμουζιάδης** ανέσυρε από την λίμνη, μεταξύ πολλών άλλων «Επιγραφή Πινακίδα», με γράμματα πανομοιότυπα με τα σημερινά, η οποία χαρακτηρίσθηκε, η πρώτη γραφή του κόσμου, αφού χρονολογείται από τον Δημόκριτο, βάσει της μεθόδου του «Άνθρακα 14» με απόλυτη ακρίβεια στο 5.250 π.Χ.

Στις ανασκαφές της **Φαιστού** της Κρήτης, ευρέθησαν σύμβολα τα οποία είναι τυπωμένα με κινητά στοιχεία (δηλ. Σφραγίδες), το εύρημα αυτό θεωρείται το αρχαιότερο δείγμα τυπογραφείου του Κόσμου.

Η θεωρία ότι το Αλφάβητο είναι εφεύρεση των Φοινίκων συντηρήθηκε εκτός των άλλων, με το επιχείρημα ότι ορισμένα σύμβολα της φοινικικής γραφής μοιάζουν με τα αλφαβητικά γράμματα. Το επιχείρημα αυτό φαινόταν ισχυρό μέχρι προ 100 ετών περίπου, όταν οι γλωσσολόγοι και οι ιστορικοί ισχυρίζονταν ακόμη ότι οι Έλληνες δεν ε γνώριζαν γραφή προ του 800 π.Χ. Ο ισχυρισμός αυτός διατηρήθηκε μέχρις ότου το 1900 μ.Χ. ο **Αρθούρος Έβανς** ανέσκαψε την Ελληνική Μινωική Κρήτη και ανακάλυψε τις Ελληνικές Γραμμικές Γραφές, των οποίων σύμβολα ήταν ως σχήματα, πανομοιότυπα προς τα 17 τουλάχιστον εκ των 24 γραμμάτων του σημερινού Ελληνικού Αλφαβήτου.

Πρώτος είναι ο **ΕΒΑΝΣ** ο οποίος στο έργο του Scripta Minoa απεκάλυψε την ιστορική αυτή απάτη δηλ. ότι οι Έλληνες έλαβαν την γραφή από τους Φοίνικες και διατύπωσε την επιστημονική του άποψη ότι μάλλον το αντίθετο συνέβη. Καθ' όσον οι Φοίνικες, και η γραφή των εμφανίζονται στην Ιστορία, όχι πριν το 1300 π. Χ. και ότι είναι ιστορικά εξακριβωμένο Έλληνες εκ Κρήτης μετοίκησαν στην Ανατολική Μεσόγειο.

Το πρώτο παράδοξο που θέλω ν' αναφέρω για εμάς τους Έλληνες είναι: Ότι! ακόμη και σήμερα, εάν δεν κάνω λάθος, διδάσκεται στα Ελληνικά Σχολεία η άποψη ότι τα χρόνια του Ομήρου 100-200 χρόνια μετά τον Τρωικό πόλεμο (1.100 π.Χ. κατά τον Ηρόδοτο) δεν υπήρχε γραφή και συνεπώς τα δύο έπη (**Ιλιάδα και Οδύσεια**) μεταφέροντας από γενεά σε γενεά προφορικώς. Η άποψη αυτή μόνο και μόνο βάσει της κοινής λογικής είναι απορριπτέα.

Το δεύτερο που μετά λύπης μου θέλω να επισημάνω είναι: Δυστυχώς γράφει η Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια ΠΑΠΥΡΟΣ ΛΑΡΟΥΣ Τομ. 5 σελ. 603 στο Κεφ. **Αλφάβητον** «... Κατά την αρχαιότητα εις το στάδιον τούτο της γραφής έφθασαν μόνον οι Σημίται δια του φοινικικού. Αλφάβητον το οποίο απετέλεσε, την βάση του Ελληνικού αλφαβήτου των Ιστορικών χρόνων... τούτο τροποποιηθέν καταλλήλως και προσαρμοσθέν εις τις

ανάγκες της Ελληνικής, χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα· διαδοθέν δε εις τις ευρωπαϊκές χώρες απετέλεσε την βάση των πλείστων εκ των εν χρήσει αλφαβήτων...». **Και! αυτό το γράφει Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, δηλ. οι Σημίτες δια του φοινικικού Αλφαβήτου εδημιούργησαν την Ελληνική γραφή. Έλεος. Ουδέν σχόλιον.**

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**